

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 221.672 van 10 december 2012

in de zaak A. 206.557/IX-7824

In zake : de BVBA RAPIDO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Raf Jespers
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Greef
kantoor houdend te 1731 Zellik
Noorderlaan 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 10 juli 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij het beroep tegen de beslissing van 30 juni 2011 van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie tot weigering van een arbeidsvergunning en arbeidskaart voor M. Moumouh, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 december 2012.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Raf Jespers, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Dirk De Greef, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 24 maart 2011 dient de verzoekende partij bij het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie een aanvraag in “tot tewerkstelling van een buitenlandse werknemer die tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een regularisatieaanvraag heeft ingediend op basis van duurzame lokale verankering”. Volgens deze aanvraag wenst de verzoekende partij M. Moumouh, van Marokkaanse nationaliteit, aan te werven als kok.

3.2. Op 30 juni 2011 worden de arbeidsvergunning en de arbeidskaart voor de tewerkstelling van M. Moumouh geweigerd op grond van artikel 34, 6°, van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

3.3. Op 18 juli 2011 tekent de verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 30 juni 2011.

3.4. Op 10 juli 2012 wordt dit beroep verworpen op grond van het volgende motief:

“De financiële situatie van de onderneming is momenteel van die aard dat er onvoldoende garanties kunnen geboden worden dat gedurende een volledig jaar een bijkomend personeelslid aan een bruto uurloon van 10,50 € + patronale lasten kan worden aangeworven (artikel 1, § 1, 2° van het Koninklijk Besluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers)”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5. In het verzoekschrift wordt inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangevoerd dat de weigeringsbeslissing concreet betekent dat de verzoekende partij “ondanks (haar) actuele nood aan een bijkomende werknemer, betrokkene niet kan tewerkstellen”, dat het “duidelijk is dat deze situatie onherstelbaar nadeel zou meebrengen voor (de verzoekende partij)” en dat de Raad van State bij het verlies van arbeidsbetrekking reeds heeft geoordeeld dat er sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Beoordeling

6. Het persoonlijk nadeel van de verzoekende partij, geput uit de onmogelijkheid om een personeelslid onmiddellijk in dienst te nemen, zou slechts ernstig kunnen worden bevonden indien zij zou aantonen dat zij met geen ander personeelslid dan M. Moumouh wiens aanwerving beoogd was, haar werkzaamheden kan uitvoeren. Zij beweert dit zelfs niet. Door haar vrijwillige keuze om enkel M. Moumouh als personeelslid te aanvaarden, is zij zelf verantwoordelijk voor het nadeel dat als gevolg van de beweerde “actuele nood aan een bijkomende werknemer” zou ontstaan. Voor zover de verzoekende partij verwijst naar het nadeel door het verlies van een arbeidsbetrekking, beroept zij zich op een nadeel dat haar niet persoonlijk treft. Het kan bijgevolg geen reden zijn om de bestreden beslissing te schorsen.

7. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de gevraagde schorsing verantwoordt is niet aangetoond.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 december 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Debersaques